

Ville Auvinen

1.4.2015

Kirkon Jeesus

Millainen on kirkon Jeesus? Tai voidaanko edes puhua kirkon Jeesuksesta? Nykyään vallalla on ajatus, että jokaisella on oma Jeesuksensa, oma näkemysensä hänestä, eikä ketään voi vaatia hyväksymään jotain valmiiksi annettua oppia. Ja kuitenkin kristillisellä kirkolla on oma, kaikille yhteinen, Raamattuun perustuva ja kirkon alkuvuosisatoina hioutunut oppinsa Jeesuksesta, rikas kristologia.

Yksi kolmesta ns. ekumeenisesta uskontunnustuksesta on Athanasiuksen uskontunnustus. Se sisältyy myös luterilaisiin tunnustuskirjoihin, ja niinpä jokainen Suomen. ev.lut. kirkon pappi on pappisvallassaan tai -lupauksessaan sitoutunut myös siihen. Athanasiuksen uskontunnustus alkaa sanoilla: *Sen, joka tahtoo pelastua, on ennen kaikkea pysyttävä yhteisessä kristillisessä uskossa. Sitä on noudatettava kokonaisuudessaan ja väärentämättä. Joka ei niin tee, joutuu epäilemättä iankaikkiseen kadotukseen.* Ajatus siitä, että jokaisella saa olla oma, henkilökohtainen näkemysensä, on tästä kaukana.

Athanasiuksen uskontunnustus keskittyy erityisesti kolminaisuusoppiin, mutta myös Jeesuksesta siinä lausutaan keskeisiä

opinkohtia.: Oikea oppi on tämä: *Me uskomme ja tunnustamme, että meidän Herramme Jeesus Kristus on Jumalan Poika, yhtä lailla Jumala ja ihminen: Isän luonnosta ennen aikojen alkua syntyneenä hän on Jumala, äidin luonnosta ajassa syntyneenä hän on ihminen. Hän on täysi Jumala ja täysi ihminen järjellisine sieluineen ja ihmisruumiineen. Jumaluudessaan hän on samanarvoinen kuin Isä, ihmisyydessään vähäarvoisempi kuin Isä. Vaikka hän on Jumala ja ihminen, ei kuitenkaan ole kahta Kristusta, vaan yksi. Yhdeksi hän ei ole tullut siten, että jumaluus olisi muuttunut ihmisyydeksi, vaan siten, että Jumala on omaksunut ihmisyyden. Yksi hän ei ole sen vuoksi, että luonnot olisivat sekoittuneet toisiinsa, vaan siksi, että hän on yksi persoona. Sillä niin kuin järjellinen sielu ja ruumis yhdessä ovat yksi ihminen, niin Jumala ja ihminen ovat yksi Kristus. Hän on kärsinyt meidän pelastuksemme tähden, astunut alas helvettiin, noussut kuolleista, astunut ylös taivaisiin, istunut Isän oikealle puolelle, ja sieltä hän on tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita. Hänen tullessaan kaikkien ihmisten on noustava*

kuolleista ruumiillisesti ja käytävä tilille siitä, mitä ovat tehneet. Hyvää tehneet pääsevät ikuiseen elämään, paha tehneet joutuvat ikuiseen tuleen.

Meidän aikanamme Jeesuksesta halutaan tehdä pelkkä ihminen. Hänen tahdotaan olleen naimisissa Maria Magdalenan kanssa ja saaneen hänen kanssaan jälkeläisiä. Hänen tahdotaan jääneen hautaan ja vaikuttavan tänä päivänä ainoastaan opetustensa välityksellä. Hänen tahdotaan olleen aivan samanlainen syntinen kadun tallaaja kuin kuka tahansa meistä. Mutta miten sellainen Jeesus voisi auttaa meitä?

Ristin ja ylösnousemuksen pääsiäinen julistavat meille kristologian kaikkein tärkeintä asiaa: Jumalan Poika, syntien ja viaton, kärsii kuoleman ”meidän pelastuksemme tähden”, ja hän nousee kuolleista, koska kuolemakaan ei voi lopullisesti kukistaa Elämän Herraa. Niin meille syntisille valmistetaan anteeksianto kaikista synneistä, ja ovi kuolemasta iankaikkiseen elämään on avoin myös meille, joille kuuluisi synnin palkkana kuolema. Vain hän, joka on yhtä aikaa Jumala ja ihminen, on voinut tehdä tämän.

Nykyään puhutaan myös paljon siitä, että me kohtaamme Kristuksen lähimmäisissämme. Se on totta. Kuvaus viimeisestä tuomiosta (Matt. 25:31–46) opettaa selvästi, että minkä olemme tehneet tai jättäneet tekemättä lähimmäiselle, sen olemme tehneet tai jättäneet tekemättä Kristukselle. Lähimmäisissä emme kuitenkaan kohtaakaan Kristusta Vapahtajana, syntien anteeksiantajana. Vapahtajana Jeesus tulee luoksemme ja kohtaa meidät Jumalan sanassa ja sakramenteissa. Ne välittävät meille sen anteeksiantamuksen, jonka Jeesus hankki koko maailmalle ristillä. Sitä kohtaamista me ennen kaikkea ja ensin tarvitsemme. Sitten meidät lähetetään osoittamaan kiittollisuuttamme Kristukselle ja palvelemaan häntä lähimmäisissä. Jos sanoma rististä vaikenee ja sen sijaan puhutaan vain lähimmäisyydestä, ei enää julisteta kirkon Jeesusta vaan jotain muuta.

Athanasiuksen uskontunnustus päättyy selviin sanoihin: *Tämä on yhteinen kristillinen oppi. Se joka ei usko sitä vakaasti ja vahvasti, ei voi pelastua.*

Kuva: Hilpi Jenu

